

ЭР

Уран зохёолой хуудганаан

«...ӨӨРЫН ХҮБҮҮН ГЭГДЭХЭБ»

(Аюша Доновой шүлэгүүд тухай)

Уран зохёолч Аюша Доновой шүлэгүүд тухай үндэслэл, дагалаг, үнэмлэхүй гэдэг. Түүний шүлэгүүдэд «Торгон байгаагийн тоонтоо» гэж нэг бүлэгийг гаргашта уншигчдад, «Гооно доро» гэх хэргийн аам даа, «Тооно», «тоонто» хоёройг ийнхэ ехэ ха юм. Гэднэ Аюша Доновой шүлэгүүд тэ олон дунд бэлэгдэхэй. Тэднэ номын эхнээд дахиад, иүү хүүрэнэ бүлэг бүлэг байгаа юм ааб даа.

«Наранай ани даханан наһанай зүрэг» гэжэн бүлэг соонь «Танилхамы зүшөөг» гэхэ шүлэгтөө: Хүдэр залуу ябахэ Хэдэн жэлэй болзоорой, Хүний, санган зугаалаа, Хүнэй жаргал болотгой. — гээд ульгай жорхой үгээр хангоордаханай, мэдээжэ бодоо, жэгүүргэн гаража угшял даа. «Зондоо зороулган наһанмай» гэжэ шүлэгтөө: Ухаан бодооло элүүжэ, Урмэ бэлтгэе гаргаан наа, Уршигтайгоо болотгой. — гээд Аюша Доновой жара гаран, далаад онугдай «согсонон» үе сагууд» тухайгаа түүрэнэ.

Аюша Доновой зохёохы бэлтгэй шадабарий олон янзатай гэмэ хэлэхэ хэрэгтэй. Тэрнэй үгэ хэлэн байн. Шангаала нууд түргэн шүлэг үгөөр (жонзон) хэлэхэ хэргэ, адитэй нүхэр юм. Но эдэй шүлэг, дуунуудыг уншихдаа ульгай. Энэ ушар юуныбэ гэхэдэ, Аюша Доновой зохёолойгоо мур бучинне ута уншагай үгүүнүүдээр хүрмэдэгүй, гол түлээ бурган үгөөр бүридхөн мүнүүдээр гүнзгий бодооло гаргана:

Удэр гарагай хэлгэндэ Уншэн үлээр тоотоний Оодонь үргэхэ дуугайл наа, Өөрын хүүбүн гэгдэхэб. Вагша мэргэжлэтэй хүн ажабайдалай үгээдэлүүдэе, хүнэй шанар шынхыс хэрхээр адагладаг гэжээ. Тинмэлээ Аюша Доновой шүлэгүүд соо бургаал, заабар болзоомор зүйлүүд олон. Жиншээхэдэ: Эдир залуу хабтоо Эрхэм бэлэг тэбидэа, Эгээ ехэ хусальна, Эдэй нуухыс захиндаа, (Шэбэ бүлэ мүнхэдэб). Поэдэй «Агтын замлыс сэрбэрээ», «Саган сэдхэхэй дун», «Улган дун», «Сэсгүүд», «Хубин жаргал», «Эжинэр», «Энхын хуелан лэ заагаара», «Гэмшэ» болон бусад шүлэгүүдтэй философсо далад урхатай байнаараа манне балеуула.

Аюша Доновой поэзии юрэнхэ дээрэн харана үгээдэ, гол түлээ ульгай гол утгатай юм. Энэ хэргэ поэдэй эхэ ноталтаа, үгдөөн ёшо саншалуудтаа зороолгаладан шүлэг, дуунууд байн. Дотор соогоо бодолтой Дорбо муутай хүнүүдэй Долоо хар мэхэ дээрэ Дорой шар элрэхэ, — гэхэдэ поэт «Үнгээд юртэмснээ» хара, сагаан толоонууды элшлэн байдаг. Эдэ мэтын улад зоидоо найл, муугай, хара, сгаалан илгээ гэжнээ сэдхэхэдэ боомилгын бодоолоор тодорхойлнэ үгдөөн удха...

ШҮЛЭГҮҮДЭЙ ДЭБТЭРЬЭЭ

Жаргал ДАШАНИМАЕВ.

Найхан даа Дунгара улартан харгадагай Дуулам Сагаан Сууламни, Долонгирхон залуу хаһам Долгин шэнгээр Уээгдэдэг, Эрээлэн, нэбшээлэн харгадагай Эдлин Буряад оромни, Энээхэн наһанай жаргалай Ульгын шэнгээр нахсдадаг. Болор номин сэжэтэй Байгал найхан далайлин, Батажан жаргалан Бурладаймни Баглаа хүлэшүү харагдадаг.

...Ухаан зүрхым хүлгүүлжэ...

Урасхал жэлүүдэй үнгөрөөшье наа, Улаан-Удмын тэг дуида Буряад нитернат-хургуулимнай Дулаханар намда хангадагай, Доторойм бодол хүлгүүлжэ...

Эсэгын үрээл (БЭШЭГ)

Хүндэтэ минин хүүбүн, Хурьһэтэ алтан дэлхэй дээрэ, Хубилалтын эдэ сагуудта Хорн наһа хурхэшин, Багсахан энэ наһатай Болхонь тэмдэглэн, Буурал болон толгойтой Еазбайшини шамала амаршална, Амаршалхатаа хамта шамдаа, Ажаһанаха хүүбүүни.

Хандажан ДАМПИЛОВА. «Хөрүүл, хэлэ аманһаа Холуур лэ лба, хүүгээ», — гээд, Ходол, ходо тоонинин Хөлэжэн намда байдаг нэн. Агаа, мээш, хэрэдэнэ — Ажабайдалай хандарал, Анхэн ханһаана эхлээ Абайн юм бэ эдэ бүгэдэ? Аралдан, хэрлээнгүйгөөр Аллин намдуу ябахад, Амгалан байдал тогтохол нэн, Алмай тодорхын хөөрхэй нэн.

Түрүүшын номой баяр МҮНОӨ үе сагайнай шэнжэ — нотог нотогтай жван үгээд дуратайшуул, зохёолонд, поэдүүд аймагуудайнгаа тинюграфидэ олонинтын дэмжэлгын хүсөөр хэдэн жэлүүдэй турша соо Бурядай түрэнэй номой хэблэлдэ хэблүүлжэ шүлэгүүдэй түрүүшын согоолбори хэблэгдэн гарба. Цайжигал Цыденович бучы наһаара шүлэг, дуг бичжэ ябаһан хүн. Тэрэ үлдэ сагай алдб шалтагаануудар тэрэнэй шүлэгүүд ном болжо өөрнөө сагта гаргагуй байһанаа ниггэжэ хойногөө уншагшадта хүрэхэн гэжээ. Теэд яахад, гэмшэе тэрэнэй номын ниггэжэ саг үеһөө хойногөө гараа бичэ, олон үеһэ зохёолонд но муудайн хуби залан имэрхүү бийшоо.

АРХИНШАДАЙ ААША

Архия абаа гүн? — гэжэ бардам хоолойгоор Норбо асууба. — Абагүйб, Талоноо намгайдаа булалгашооб. — Хари, тингэхэл байш. Намдал адли намгагүй ябаа наа, цэрвэ билүү, Аа? — гээд нүхэрнээ гашаасаа энгээ. — Би хоолон эрээгүйб. Дандар энһнээ түлээ асарх гэжэ хэлээд, нэгэ шэл архини абааб. — Болоо, болоо, Барга, ехэ хэрэг бүтээбш. Эдэ хоёр бүхэлн хүннидөө тэрэ архина уужа хоноод, үдэ багта найгалжа ябаһан аад. — Гомбо, намда түлээгээ хэээ буулгахана байһашин? — гэхэдэй Гомбо: — Буулга хоо. Яһаар асаруужам, — гэнэн аад, тээ хоо солохосын: «Яһан хашартай яһасна гэжээ?» — гээд түлээн гээд хоо халхагүйн хэ», — гэнэ. Тэднээр хоёр үдэр архида, жаргасод байхад, бөөш үлгэ халга, үшнэ, болошоо, Тэрэ хүннидөө үшөө юмэн олдохогүй юм тү гэжэ бодоходоо, хоёр нүхэд мангар дундаа түлээндэ гараба, Хүгшнэй «эгаа түлээ буулгахана даа, хөрөөн трактораараа дайраад, эбдээрхибэ. Хүгшн гэмээр, гутарба. Хөрөөнэй захажабди гэжэ хэлээд, нотогтай архиншад үшөө нэгэ шэл архини абадахуулаад, үнэн дээрэ үрмэтгөөсө худалдээр хөөрөөд аригта.

Архия абаа гүн? — гэжэ бардам хоолойгоор Норбо асууба. — Абагүйб, Талоноо намгайдаа булалгашооб. — Хари, тингэхэл байш. Намдал адли намгагүй ябаа наа, цэрвэ билүү, Аа? — гээд нүхэрнээ гашаасаа энгээ. — Би хоолон эрээгүйб. Дандар энһнээ түлээ асарх гэжэ хэлээд, нэгэ шэл архини абааб. — Болоо, болоо, Барга, ехэ хэрэг бүтээбш. Эдэ хоёр бүхэлн хүннидөө тэрэ архина уужа хоноод, үдэ багта найгалжа ябаһан аад. — Гомбо, намда түлээгээ хэээ буулгахана байһашин? — гэхэдэй Гомбо: — Буулга хоо. Яһаар асаруужам, — гэнэн аад, тээ хоо солохосын: «Яһан хашартай яһасна гэжээ?» — гээд түлээн гээд хоо халхагүйн хэ», — гэнэ. Тэднээр хоёр үдэр архида, жаргасод байхад, бөөш үлгэ халга, үшнэ, болошоо, Тэрэ хүннидөө үшөө юмэн олдохогүй юм тү гэжэ бодоходоо, хоёр нүхэд мангар дундаа түлээндэ гараба, Хүгшнэй «эгаа түлээ буулгахана даа, хөрөөн трактораараа дайраад, эбдээрхибэ. Хүгшн гэмээр, гутарба. Хөрөөнэй захажабди гэжэ хэлээд, нотогтай архиншад үшөө нэгэ шэл архини абадахуулаад, үнэн дээрэ үрмэтгөөсө худалдээр хөөрөөд аригта.

Архия абаа гүн? — гэжэ бардам хоолойгоор Норбо асууба. — Абагүйб, Талоноо намгайдаа булалгашооб. — Хари, тингэхэл байш. Намдал адли намгагүй ябаа наа, цэрвэ билүү, Аа? — гээд нүхэрнээ гашаасаа энгээ. — Би хоолон эрээгүйб. Дандар энһнээ түлээ асарх гэжэ хэлээд, нэгэ шэл архини абааб. — Болоо, болоо, Барга, ехэ хэрэг бүтээбш. Эдэ хоёр бүхэлн хүннидөө тэрэ архина уужа хоноод, үдэ багта найгалжа ябаһан аад. — Гомбо, намда түлээгээ хэээ буулгахана байһашин? — гэхэдэй Гомбо: — Буулга хоо. Яһаар асаруужам, — гэнэн аад, тээ хоо солохосын: «Яһан хашартай яһасна гэжээ?» — гээд түлээн гээд хоо халхагүйн хэ», — гэнэ. Тэднээр хоёр үдэр архида, жаргасод байхад, бөөш үлгэ халга, үшнэ, болошоо, Тэрэ хүннидөө үшөө юмэн олдохогүй юм тү гэжэ бодоходоо, хоёр нүхэд мангар дундаа түлээндэ гараба, Хүгшнэй «эгаа түлээ буулгахана даа, хөрөөн трактораараа дайраад, эбдээрхибэ. Хүгшн гэмээр, гутарба. Хөрөөнэй захажабди гэжэ хэлээд, нотогтай архиншад үшөө нэгэ шэл архини абадахуулаад, үнэн дээрэ үрмэтгөөсө худалдээр хөөрөөд аригта.

